

Pirmas žingsnis ilgame kelyje

Baltijos valstybių rezoliucijos parengėjo straipsnis "Deutsche Tagespost" ir kiti laikraščiai

Pranešimas iš Vokietijos

Europos parlamentas Štrasburge š. m. sausio 13-ją priėmė labai reikšmingą rezoliuciją Pabaltijo valstybių laisvės klausimu. Visų pirma ji patvirtina Bendrosios Rinkos šalių nusistatymą nepripažinti dabartinio Baltijos valstybių pavergimo. Rezoliucijos priėmimu Europos parlamente labai daug rūpinosi jos autorius, Vakarų Vokietijos parlamentaras, krikščionis demokratas Otto von Habsburgas. V. Vokietijos katalikų laikraštyje "Deutsche Tagespost" jis paskelbė straipsnį, kurio santraukas čia pateikiame.

Kolonijų panaikinimas

Nuo antrojo pasaulinio karo pabaigos kolonijų panaikinimas turėjo didžiulį vaidmenį tarptautinėje politikoje. Jau kolonijinių laikų pradžioje buvo žmonių, kurie aiškiai matė šios politikos pavojus. Apie tai, pavyzdžiui, Prancūzijos karaliui aiškino žymus tų laikų prancūzų ūkio politikas Tugot. Daugiau negu prieš du šimtmečius jis pramatė kolonijų panaikinimo padarinius ir nesėkmingai ragino karalių neišsiplėsti už savo krašto ribų.

Habsburgo nuomone, kolonijų panaikinimas buvo labai blogai apgalvotas, skubotai ir beveik visuomet sunkios krizės metu įvykdytas. Todėl valdžia pereinavo ne į atsakingų politikų, bet į teroristų ir revoliucionierių rankas. Gal tik vienas generolas De Gaulle sugebėjo apgalvotai veikti, teigia Habsburgas. Net ir nepatogiomis sąlygomis De Gaulle savo iniciatyva užmezgė draugiškus santykius su buvusiomis kolonijomis, todėl šiandien prancūziškai kalbančiojo juodojo žemyno dalis ūkiškai ir politiškai yra daug pastovesnė ir labiau klesti.

Sov. Sąjungai pavyko "kolonizmo" šūkj panaudoti savo propagandai. Jos paveikta Jungtinių Tautų organizacija beveik visas sritis supolitino ir viską dvejopai sveria bri matuoja. Taip susiklostė pažiūra, kad Europos valstybių kolonizmas blogas dalykas, o sovietinis - teisėta pretenzija. Ir tai paaiškina, tešia Habsburgas, kodėl didžiausi kolonijų panaikinimo šalininkai Vakaruose visiškai nemato kolonijų Europoje. Jiems nerūpi, kad Sov. Sąjunga šiandien yra paskutinė kolo-

Žurnalistas ir televizijos komentatorius Mauricio Loureiro Gama, kalbėjęs Vasario 16 minėjime su Brazilijos Lietuvių Bendruomenės pirmininku Jonu Tatarūnu. Vera ir Jonas Tatarūnai po minėjimo priėmė svečius ir šventės rengėjus savo namuose.

Nuotr. P. Rukšio

nijinė galybė, engianti ne tik Azijos ir Islamo tautas, bet ir šimtą milijonų europiečių.

Kritikuoja kairiuosius

V. Vokietijos krikščionių demokratų atstovas Habsburgas kritikuoja kairiuosius politikus, kurie labai noriai kalba apie dekolonizavimą pasaulyje, bet kai tik šitas klausimas paliečia Sov. Sąjungą, tuojau šaukia, kad tai esanti reakcionieriška šaltojo karo politika.

Tas pats vyksta ir Jungtinių Tautų dekolonizavimo komisijoje, pažymi Habsburgas. Kalbama apie viską, tik ne apie sovietines kolonijas. To dar negana. Sov. Sąjunga čia visuomet kitus kaltina. Ir čia, pasak Habsburgo, iškyla Vakarų vyriausybėms uždavinys: Europa šiandien yra paskutinis kolonizuotas žemynas. Vakarų pareiga apie tai pasaulį informuoti ir viską daryti, kad kolonijų panaikinimu galėtų pasinaudoti ir Europos tautos.

Baltijos valstybės

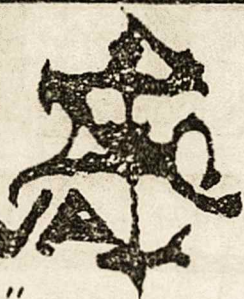
Pirmas žingsnis ta linkme - Baltijos valstybių rezoliucija, kurią dabar Europos parlamentas sausio 13-ją jau priėmė. Jos svarbiausias punktas ragina Europos Bendruomenę sudarančių dešimties valstybių vyriausybes iškel-

ti Baltijos valstybių laisvės klausimą Jungtinių Tautų dekolonizavimo komisijoje.

Autorius pabrėžia, kad visiems turi būti žinomas kolonijinis Baltijos valstybių engimas ir išnaudojimas. Maskvos vykdoma rusinimo politika yra kultūrinė tautžudystė. Baltiečiai yra senos, civilizuotos tautos, priklausančios Vakarų krikščionybei, vartojančios lotyniškąjį raidyną, susijusios su europine demokratija. Sovietinė sistema ne tik begėdiškiausių būdu išnaudoja Baltijos valstybių ūkį, bet ir siunčia jų jaunimą į Afganistaną, nepasitikėdama savo mahometonų kariais. Jau seniai Baltijos valstybių klausimas turėjo būti perduotas Jungtinių Tautų organizacijai svarstyti, tačiau galima suprasti, kodėl tai iki šiol nepadaryta, rašo Habsburgas.

"Aišku", sako jis, kad Europos parlamento rezoliucija tai tik pirmas žingsnis ilgame kelyje, bet todėl nemažiau svarbus. Jį trukdo Maskvos agentai ir beviltiški atolydžio iliuzijų skleidėjai. Girdi, jei šiuo metu jokių rezultatų negalima pasiekti, tai nereikia nieko daryti. Netiesa, sako Habsburgas. Jei Gandhi nuo pradžios būtų laikęsis tokios neva realistinės taktikos, tai gal ir šiandien britai tebevaldytų Indiją. Kiti pataria Maskvos "neprovo-

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 3.500,00

Prenumerata paprastu paštu užsieniu: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 8.000,00

Užuojautos. Sveikinimai ir Skelbimai (Anuncios)

Už skelbimu kalba ir turin. Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtina išreikšti Redakcijos bei leidėju nuomone.

Čekius. Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal. 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 70,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 6.000,00

mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 300,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Trys pamirštos tautos

Televizijos laida 'Tarptautinėje Žmogaus Teisių Dienoje'

Šiuo vardu Šveicarijos televizijos itališkasis skyrius gruodžio mėn. 10 d. savo vakarinės programos apžvalginėje laidoje transliavo visą valandą trukusią, labai kruopsčiai ir išsamiai paruoštą monumentalinę apžvalgą apie Pabaltijo tautas, kurioje didžiausia dalis buvo skirta Lietuvai. Pažymėtina, jog autentiški vaizdai, filmos ir pasikalbėjimai iš pabaltiečių gyvenimo ir veiklos tęsiasi nuo Švedijos iki Italijos, išilgai visą Europą, kartu parodant archyvinę ir dokumentalinę filmą ir nuotraukų medžiagą ir pačių Pabaltijo kraštų, apimančią visą laikotarpį nuo paskutiniųjų Nepriklausomo gyvenimo iki šių dienų.

Pradedant su istorine išsivystymo raida amžių bėgyje, iliustruojant žemėlapiams ir meniškai įpinant gamtos vaizdus, medžio drožiniuose atsispindintį ūkininkų gyvenimą, pilnas ilgesio ir lyrikos liaudies melodijas ir mūsų graikščių tautinių šokių virtinę, visu aiškumu, tiesumu ir, mūsų vyresniajai kartai gerai prisimenama, žadą užgniaužiančia tikrove, sekė vienas po kito žiaurių okupacijų vaizdai. Matėme lemtingai — pasaulišką Molotovo-Ribbentropo sutarties pasirašymą ir krauju rašytus, objektyviai komentuojamus ir patiems už save kalbančius mūsų tautų genocido vaizdus: tremiamų į Sibirą ešalonus, išžudytų žmonių eiles, skausmo ir ašarų upelius, padegimus ir bombardavimus rusų-vokiečių karo metu, pabėgėlių eiles, tremtinius Sibiro priverčiamuose darbuose, žemės nusavinimą ir ūkininkų varymą į kolchozus. Matėme ir mūsų Laisvės kovotojus — partizanus aktyviai ir pogrindyje kovojančius — jau nebe ginklais, bet žodžiu ir raštu — pasiremiant tarptautiniais Helsinkio susitarimais, už savo žemėje paniekinto lietuvių teises ir tikėjimą. Matėme kovojančių patriotų išraišką, varge gimstančią, bet galingai kalbančią, užsienį nustebinusią savilaikinę spaudą, drąsų tikėjimo išpažinimą, išniekintas bažnyčias.

Toliau šio labai įspūdingo, vientiso reportažo vaizdai perkėlė žiūrovą tokiu pat nuoseklumu į pabaltiečių egzistenciją emigracijoje laisvoje Europoje: įspūdziai iš 16 -Vasario gimnazijos, Laisvės Radijo darbas, Vatikano lietuviškos laidos į pavergtą kraštą, šv. Kazimiero kolegija, sąryšis su šv. Petro Sostu, mūsų Diplomatines Tarpybos Romoje pareiškimai. Buvo įpinta ir šventišku vaizdu iš visų trijų Pabaltijo tautų bendro Nepriklausomybės paskelbimo minėjimo Zuerich'e, papildant estų kultūrinės — patriotinės veiklos pasireiškimais Švedijoje. Ši apžvalga pastatė prieš akis lemtingą mūsų krašto periodą. Tai tikrai įspūdingas mūsų ir mūsų ateinančioms kartoms istorinis dokumentas. Tebūnie jis žadinančiu šaukliu apgaulingos taikos laikotarpyje trijų Pabaltijo tautų likimą užmirštančiam pasauliui. Mūsų eili padėka visiems, prisidėjusiems prie šios apžvalgos paruošimo.

P.

PABALTIJO KLAUSIMAS AUSTRALIJOS SENATE

Tarptautinės Žmogaus Teisių Dienos (gruodžio 10 d.) proga, Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdyba, kartu su Australijos Baltų Taryba, išsiuntinėjo vyriausybės nariams, parlamentarams, vyskupams ir spaudai Žmogaus Teisių Dienos atsišaukimą, kuriame prašoma iškelti Pabaltijo tautų klausimą Jungtinėse Tautose, kurį kritikuojama už tylą Lietuvos, Latvijos ir Estijos klausimu. Senatorius Austin Lewis, žinomas lietuvių bičiulis, šia tema pasisakė Australijos parlamente. Jis pasiūlė, kad Australijos Senatas formaliai paragintų savo vyriausybę paveikti J.T. Generalinę Asemblėją, kad ši atkreiptų dėmesį į „pavergtų pabaltiečių balsą“ ir „pripažintų šių anksčiau nepriklausomų tautų teisę laisvai apsispręsti“.

(Elta)

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

PIRMAS ŽINGSNIS

kuoti", nors ji niekada nesiliovė smerkti Vakarų ir kritikuoti jų vyrėausybių. Nereikia nuvertinti minčių ir idėjų reikšmės politikoje. Tuo požiūriu Baltijos valstybių rezoliucija Europos parlamente gali būti istorinio vyksmo pradžia. Lmtb.

Kiti laikraščiai

Prie šio pranešimo galima pridurti, kad apie Baltijos valstybių rezoliuciją Europos parlamente rašė ir kiti V.Vokietijos laikraščiai. "TŽ" redakciją pasiekė "Frankfurter Allgemeine Zeitung" iškarpa (data nepažymėta). Joje plačiai rašoma apie Baltijos rezoliuciją jos priėmimo išvakarėse. Esą 1982 m. rudenį komunistai ir socialistai buvo nutarę balsuoti prieš tą rezoliuciją, bet, priartėjus balsavimui, socialistai pakeitė savo nusistatymą.

Laikraštis pabrėžia, kad Baltijos valstybių klausimas Europos parlamento visumoje iškilo pirmą kartą, nors Europos taryboje jau anksčiau buvo keliamas.

Parlamentui patektoje rezoliucijoje esą buvo remtasi 45 baltiečių memorandumu, skirtu Jungtinėm Tautom. Jame reikalaujama pripažinti Baltijos valstybių teisę į laisvą apsisprendimą bei nepriklausomybę ir tuo klausimu praveisti balsavimus. Be to, memorandume primenama, kad Sov. Sąjunga 1920 m. pasirašytose sutartyse su Baltijos valstybėmis pažadėjo amžiną taiką bei nepriklausomybę, bet 1940 m. tas valstybes okupavo ir iki šiol nepasitraukė.

"Frankfurter Allgemeine Zeitung" primena, kad socialistus palenkė balsuoti už Baltijos valstybių rezoliuciją ypač latvių organizacijos Britanijoje. Jos kreipėsi tiesiai į darbiečių atstovus Europos parlamente, prašydamos paremti Baltijos valstybių rezoliuciją, ir gavo daug palankių atsakymų. Net ir Rytų Europos Socialistų Unija pasirodė palanki ir kvietė savo atstovus Europos parlamente balsuoti už Baltijos valstybių rezoliuciją. M.

Tėviškės Žiburiai

LAIŠKAS ŠV. TĖVUI

PLB pirmininkas inž. Vyt. Kamantas pasiuntė šv. Tėvui laišką, kuriame prašo, kad Vilniaus arkivyskupija būtų įjungta į Lietuvos bažnytinę provinciją ir padaryta metropoline arkivyskupija.

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

Antanas Juodvalkis

DU MILIJONAI

Lietuvių Fondo sukaktuvės

Lietuvių Fondas atšventė 20 metų sėkmingos veiklos sukaktį. Milijoninio fondo reikalingumą iškėlė dr. Antanas Razma 1960 m. rugpiūčio 8 Drauge atspausdintu rašiniu ir sutelkė pirmuosius tūkstančinius. JAV Lietuvių Bendruomenės centro valdyba, pirmininkaujama Stasio Barzduko, tuo metu svarstė "geležinio" fondo reikalingumą, bet toliau svarstymų nebuvo pažengusi. Abi idėjos buvo geros ir siekė panašių tikslų.

Bendruose pasitarimuose nė viena šalis neužsikirto savo siūlymuose, bet surado bendrą formulę ir naująją įstai-gą pavadino Lietuvių Fondu (Lithuanian Foundation).

Lietuvių Fondas yra savistovi organizacija, bet tampriais ryšiais sujungta su JAV Lietuvių Bendruomene. Lietuvių Fondo įstatus ar jų pakeitimus tvirtina JAV Lietuvių Bendruomenės taryba, o į Pelno skirstymo komisiją LB Krašto valdyba skiria 3 atstovus – pusę visų komisijos narių. Taigi, Lietuvių Bendruomenė lemia ir pelno paskirstymą, nes ir Lietuvių Fondo skirtieji Pelno skirstymo komisijos nariai yra aktyvūs bendruomenininkai.

Pelno skirstymo komisija laikosi šio principo: 30% skiria lituanistiniam švietimui, kitus 30% – kultūriniais reikalams, 25% – specialioms projektams ir likusius 15% – studentų stipendijoms.

Taip per Lietuvių Bendruomenės švietimo ir kultūros įstaigas 60% viso pelno tiesiogiai tenka Lietuvių Bendruomenei. O tai sudaro jau įspūdingą 600.000 dolerių sumą.

Didžioji Lietuvių Fondo kapitalo dalis atėjo per Lietuvių Bendruomenės apylinkes. Didelė padėka ir pagarba joms. Vienur vėjus vykdė pačios valdybos, kitur sudarytos komisijos ar paskiri įgaliotiniai. Organizatoriams ir aukotojams netrūko entuziazmo bei pasišventimo, todėl buvo pasiekti tokie puikūs rezultatai ir sutelktas toks didelis kapitalas – stebėtina lėšų jėgainė, teikianti energiją visai lietuviškai veiklai.

Tai prasmingos ir našios veiklos istorija. Bet ką Lietuvių Fondas turėtų daryti dabar ir artimiausioje ateityje? Ar ieškoti naujų būdų bei tobulinti senuosius ir toliau didinti kapitalą, kad gautų bent ketvirtadalį milijono pelno, kurį kasmet paskirstytų lietuviškiems reikalams, nes kiekvienais metais gaunama pusė milijono dolerių prašymų.

Lietuvių Fondo vadovybė nesitenki-

na atsiektais rezultatais, bet visokiais būdais ir progomis stengiasi auginti nedalomąjį kapitalą, kad stambiau galėtų paremti lietuviškąją veiklą. Lietuvių Bendruomenės talka buvo ir bus labai ir labai reikalinga.

Lietuvių Fondo pirmuosius du milijonus dolerių suaukojo daugumos vadinamų "dypukų", vos įsikabinusių į darbus, neturinčių didelių išteklių, bet tik gilią tėvynės meilę. Gi dabar jų pėdomis turėtų pasekti jau čia užaugusi ir išsimokslinusi lietuvių karta.

Toji karta jau spėjo gražiai įsikurti ir ekonomiškai įsistiprinti, bet jų įnašas į lietuviybės išlaikymo barus dažnu atveju yra per mažas. Lietuvių Bendruomenės apylinkių valdybos, komitetai ar įgaliotiniai turėtų aplankyti jų apylinkėse gyvenantį kiekvieną lietuvių ir paskatinti aktyviau jungtis į lietuviškąją veiklą darbu ir parama lėšomis, savuosius vaikus leisti į lituanistines mokyklas, o namuose vartoti tik lietuvių kalbą. Yra labai gražių pavyzdžių, bet tai tik išimtys.

Antras labai svarbus ir neatidėliotinas reikalas – testamentų sudarymas. Kiekvienas lietuvis turi sudaryti testamentą ir surašyti savo valią. Testamentą turi sudaryti visi: seni ir jauni, viengungiai ir vedę, vargšai ir turtuoliai, nes niekas nežino nei kada, nei kur išmuš paskutinė valanda. Čia taip pat galėtų pasitarnauti Lietuvių Bendruomenės apylinkių valdybos, komitetai ar įgaliotiniai.

Skaudu skaityti ar išgirsti, kai lietuvių prakaitu uždirbtas skatikas patenka į priešų rankas. Testamentus sudarydami, neužmirškite įrašyti Lietuvių Fondo. Gi taip pasielgti apsisprendę, labai tiksliai įrašykite Fondo pavadinimą angliškai: **LITHUANIAN FOUNDATION, CHICAGO, IL. N° 17755**, nes jau yra atsitikę, kad kai kurie palikimai dėl netiksliai įrašyto pavadinimo atiteko kitai organizacijai, nors testamentą sudarytojas galvojo paliekąs Lietuvių Fondui.

Meno puoselėjimo komisija, vadovaujama valdybos pirmininko dr. Gedimino Baluko, įsigijo Mažosios Lietuvos sūnaus dailininko Prano Domšaičio dailės darbus. Ši komisija ateityje numato įsigyti ir kitų lietuvių dailininkų kūrinius. Investavimo komisija, pirmininkaujama Povilo Kiliaus, tarybai pritarus, gerom sąlygom nupirko 158 akrų žemės ūkį su trobesiais. Šiuo pirkinium, nors dalis kapitalo apsaugota nuo infliacijos.

1981 m. įsteigtas Lietuvių Fondo narių federalinis kredito kooperatyvas (Credit Union) jau sutelkė arti dviejų

**BE LIETUVIŠKOS SPAUDOS
NEBUS SAMONINGOS TAUTOS!**

milijonų indėlių. Kooperatyve taupyti ir paskolas gauti gali tik Lietuvių Fondo nariai. Ateityje gautu pelnu bus galima remti lietuviškąją veiklą.

Lietuvių Fondo taryba prašo Lietuvių Bendruomenės vadovybę, kaip anksčiau, taip ir dabar aktyviai jungtis į naujų narių, ypač iš jaunosios kartos, verbavimą ir testamentų sudarymo akciją. Turtingesnis Lietuvių Fondas galės suteikti didesnę paramą lietuviškai veiklai ir taip ją pagyvinti.

Lietuvių Fondo dvidešimties metų veiklos minėjimas buvo užskleistas pokyliu, įvykusi 1982 m. lapkričio 27 Jaunimo centre didžiojoje salėje, dalyvaujant 300 svečių.

Sukaktuvinį pokylį pradėjo, sumaniai jam vadovavo ir susirinkusius svečius pasveikino Marija Remienė. PLB valdybos vardu sveikinimo žodį pasakė pirm. pavad. Vaclovas Kleiza. Kalbėjo vienas iš Fondo steigėjų, pirmojo posėdžio dalyvis, dabartinis valdybos pirm. dr. G. Balukas. Jis sveikino Fondo steigėjus, rėmėjus, aukotojus ir visus darbuotojus, kurie ištvėrė 20 metų, aukodami savo laiką ir skatiką. Prisiminė pirmą pelno skirstymo posėdį 1962 m. kuriame lietuviybės išlaikymo reikalams buvo paskirta tik 1.200 dol., ir šiuos metus – kai jau paskirstyta 120.000 dol. (šimtą kartų daugiau), o per visus 20 metų – daugiau kaip vienas milijonas. Džiaugėsi Fondo vadovybės ištvėrimą bei vieningą veiklą ir linkėjo ateinantiesiems naujiems vadovams sėkmingai pradėtąjį darbą tęsti.

Tarybos pirm. Stasys Baras pasiūlydžiaugė sėkminga ir vieninga Fondo veikla, pasveikino susirinkusius ir pateikė paskutinius Fondo kapitalo duomenis. Iki šiol 5,160 narių sudėjo 2,340,000 dolerių kapitalą. Šiais metais jau įplaukė 190,000 dol., o iki metų galo įplaukos prašoks 200,000 dol. Iš palikimų gauta 640,000 dol.

Suminėjo iki šiol buvusius tarybos ir valdybos pirmininkus:

tarybos –
dr. A. Razma (1962-65 ir 1979-1981),
dr. G. Balukas (1966-71 ir 1976-1978),
dr. K. Ambrozaitis (1972-73),
dr. J. Valaitis (1974-75),
Stasys Baras (1982 ir dabar);
valdybos –
T. Blinstrubas (1962-65),
dr. A. Razma (1966-69 ir 1974-78),
dr. K. Ambrozaitis (1970-71),
dr. J. Valaitis (1972-73),
dr. G. Balukas (1979 ir dabar).

Jiems visiems M. Remienė prisegė po baltą gvazdiką.

Dėl vadovų pasišventimo, ryžto, ištvėrimo ir sumanumo Lietuvių Fondas

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

(tęsinys iš praeito nr.)

„Pietų Amerikos Lietuvis“ laikraščio redakcija

Laikraščių veikimo pagrindas ir kelionės galas. Organizuojasi Susivienijimas ir Garsas

„Pietų Amerikos Lietuvis“, o taip pat lygiai kaip ir palaidoto „Brazilijos Lietuvis“ veikimo pagrindas vienodas, kaip pastebėjome ir paskelbtuose „pradedamuose žodžiuose“. Savo puslapiuose jie kėlė kolonizacijos, bažnyčios, mokyklų ir lietuvių kunigo reikalingumo klausimus. Tarp visų, labiausiai, buvo judinamas žemės kolonizacijos reikalas, „Nova Lithuania“ žemėse. Laikraščių puslapiuose lietuviai buvo raginami, kad skubiausiai pirktų sklypus ir užtikrintų savo ateitį tuoj, kol dar yra iš Lietuvos atsivežtų pinigėlių...

1929 metų viduryje, įsteigus Lietuvos konsulatą ir atvykus pirmajam konsului dr. P. Mačiuliui, jam pagerbti, buvo surengta vakarienė, kurioje susirinko organizuoti visų São Pauloje esančių grupių žmonės. Dalyvavo nuo Susivienijimo ir „Garso“ A. Zauka, nuo „Pietų Amerikos Lietuvis“ L. Valiukas, nuo Katalikų Bendruomenės kun. J. Valaitis, nuo Lietuvių klubo J. Laskauskas, F. Čemarka, V. Kiršteinas ir kt., nuo „Lietuvis Bra-

zilijoje“ St. Paušys, nuo „Aušros“ J. Ruškys ir kt. Pobuvyje, apart sveikinimų ir linkėjimų, iškeltos buvo ir ypatingai pabrėžtos juodosios kolonijoje dėmės, atsiradusios iš įvairių tarpininkavimo biūrų ir kolonizatorių. Konsulas tik ir girdėjo nusiskundimų, dėl padarytų apgaulingais būdais skriaudų. Ištyręs asmenų veikimą, juos sudraudė, bet padarytų nuostolių žmonėms niekas neatlygino. Po konsulo pradėtų tyrinėjimų, „Pietų Amerikos Lietuvis“ smarkiai sušlubavo. Laikraščio pirmykštis redaktorius, Juozas Ruškys, nežinia dėl kokios priežasties, apleido laikraščio redagavimą. „Literatų grupėje“ jau buvo jaučiama krizė ir buvo laukiama permainų vadovybėje, kurios pradėjo reikštis redaktoriaus pasitraukimu. Išėjusio redaktoriaus vietą užėmė L. Valiukas, tačiau faktinai jį redagavo Bronius Juodelis. Be laikraščio redagavimo, savo lėšomis, Birutės spaustuveje, išleido porą kalendorių. Pagaliau galutiną smūgį sudavė „Pietų Amerikos Lietuviui“, tai Susivienijimo Lietuvių Brazilijoje laikraštis „Garsas“, kuris nepraleido mažiausio momento, neiškėlęs vienokio bei kitokio, „literatų“ grupės žmonių pragaištingo kolonijai darbo. 1929 metai liepos m. 9 dieną, „Pietų Amerikos Lietuvis“, išė-

jęs paskutinį kartą 77-tuoju numeriu, buvo palaidotas.

„Brazilijos Lietuvis“ ir „Pietų Amerikos Lietuvis“, abu užgėso, užvertę savo lapus dulkėmis, neįvykdę daug žadančių tautiečiams gražių svajonių, didelių ateičiai planų ir visokio broliams žadėto medžiaginio ir dvasinio peno būsimoms kartoms.

Seka – „Garsas“ ir „Lietuvis Brazilijoje“

DU MILIJONAI

praėjo pro pavojingus ekonominius slenksčius ir pasiekė pasigėrėtinų vaisių.

Dr. Antanas Razma, Lietuvių Fondo pradininkas ir daugiametis vadovas, dabar II Pasaulio lietuvių dienų organizavimo ir lėšų komitetų pirmininkas, sveikino esamus ir buvusius L. Fondo vadovus, džiaugėsi atsiektais rezultatais, dėkojo visiems aukotojams ir kvietė nepavargti, bet dar energingiau ir dosniau LF remti.

Taip pat kalbėjo JAV LB Krašto valdybos pirm. ir pareigingas L. Fondo tarybos narys Vytautas Kutkus, specialiai atvykęs iš Detroito.

Žodinę dalį užsklendė buv. pirmasis valdybos pirm. Teodoras Blinstrubas, pažymėjęs du momentus, nulėmusius Fondo ateitį: pirmas – paaugusių pinigų laikymas ateities Lietuvai, lietuviybės išlaikymui naudojant dar palūkanas; antras – susitarimas su JAV LB Krašto valdyba (tuomet centro valdyba) steigti tik vieną fondą lietuvių švietimo, kultūros, jaunimo ir mokslo darbams remti. Tai svarbiausi nutarimai, palenkę dosnius aukotojus. Linkėjo ir toliau sėkmingai remti lietuviybės išlaikymą.

Maldą sukalbėjo kun. Jonas Borevičius, SJ.

Meninę programą atliko operos solistas Jonas Vaznelis, akompanuojamas muziko Alvydo Vasaičio. Padainavo keletą operų ištraukų ir dainų. Publika labai šiltai sutiko ir nesigailėjo katučių bei valiavimų.

Solistas ir akompaniatorius jiems priklausomą atlyginimą paaukojo L. Fondui.

Šio vajaus metu į Lietuvių Fondo išdą įkrito 22,000 dol.

Geroje nuotaikoje svečiai pasilinksmino, grojant „Vyčio“ orkestrui.

Lietuvių Fondas tvirtu žingsniu ir pasitikėjimu žengia į dvidešimt pirmuosius metus.

PASAULIO LIETUVIS

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KLABAMA LIETUVIŠKAI

EM PORTUGUÊS

Pr. Gavénas

SÃO CASIMIRO

Casimiro porém não ligava para isso. Ele demonstrava-se mais inclinado à devoção, às obras de caridade, de doação aos outros. Ele conseguiu cumprir atos de penitência e mortificação lá, onde, parece-nos, é menos possível, isto é, num palácio real. Ele sabia se levantar de uma mesa farta ainda com apetite; e debaixo das vestes principescas martirizava o seu corpo delicado com vestes rudes e grossas. E passava noites inteiras rezando, meditando... Uma devoção toda especial ele nutria com a Virgem Maria, à qual tinha consagrado sua castidade... Desde menino aprendeu respeitar os pobres, e sempre procurou diminuir-lhes os sofrimentos. De tal maneira ele defendia os direitos dos menos favorecidos, que o povo apelidou-o de "defensor dos pobres". E ele, um moço de 20-24 anos, mereceu este apreço do Legato papal, Dom Zaccharias Ferreri: "Para viúvas, órfãos, toda classe de necessitados, ele foi não somente protetor, não somente defensor, e sim pai, filho e irmão no mesmo tempo".

Atingido por uma tuberculose, que na época não tinha remédio, aos 25 anos e 5 meses de idade entregou sua alma a Deus em Gardinas aos 4 de março de 1584. Foi sepultado em Vilnius, numa capela da catedral.

III. MODELO E PROTETOR

Rapidamente o povo lituano encontrou em Casimiro um santo protetor e um modelo de vida cristã. E com os milagres, a fama de santidade do jovem Casimiro espalhou-se rapidamente. Pois não os lituanos somente começaram invocar a Casimiro como a santo. Antes, os estrangeiros demonstraram-se mais interessados que os próprios lituanos.

Os primeiros a prestar atenção ao jovem Casimiro foram os Sumos Pontífices.

Foi o próprio Papa, Leão X (Deis), que enviou de Roma para Vilnius seu nuncio, o italiano Zaccharias Ferreri, para estudar a vida, as virtudes e os milagres do exemplar jovem. E este escreveu em Vilnius, em latim, a primeira biografia do jovem príncipe lituano, que foi impressa em Roma em 1521.

Naquele mesmo ano, passados 37 anos da morte do jovem, o Papa Leão X declarou Casimiro s a n t o; o Papa Urbano VIII° (em 1636) o declarou padroeiro da Lituânia; e padroeiro especial da juventude lituana, em pátria e na emigração, foi declarado São Casimiro pelo Papa Pio XII em 1948.

O próprio Vaticano em 1959, no V^o centenário do nascimento do Santo, emitiu uma série de selos comemorativos com a escrita, em latim: "São Casimiro, padroeiro principal da Lituânia".

Após a primeira biografia, outros autores italianos publicaram várias biografias do Santo em Nápoli, Palermo (Sicilia) e outras cidades, com contínuas reedições, tais como

Dlugošo mokomi karalaičiai. Prie mokytojo šv. Kazimieras

nos anos de 1620, 1622, 1629, 1653, 1656, 1676. Uma delas, a do Hilariano, vida ilustrada. Poderiam assim concluir, que "Il breve compendio della vita, morte e miracoli del santissim prencepe Casimiro" foi o "best-seller" — da juventude nobre daquela época.

Na Alemanha (em particular na católica Baviera, onde era casada a irmã do Santo, Yadvige.), na Bélgica, na Itália, na Espanha e, ao leste, nas regiões dos brancos-rutenos, o culto do santo era de casa.

Logo surgiram grupos, associações, igrejas em honra do Santo.

Em Nápoli, na igreja de San Giorgio Maggiore, constituiu-se uma irmandade de São Casimiro;

os cavaleiros de Malta, que por séculos lutaram contra a invasão dos turcos, elegeram São Casimiro a padroeiro e levantaram

na pequena ilha o maior templo ao santo da Lituânia;

Um pintor italiano, Carlo Dolci (1616-1686) fez o retrato do Santo.

Se se acrescenta que religiosos agostinianos, com sua casa religiosa em Vilnius, transferiram o culto do santo lituano também para a Sicília que, junto com Nápoli, naquela época era governada pelos espanhóis, constituindo o "reino das duas Sicílias", é compreensível como a devoção a São Casimiro estivesse assás difundida na Espanha também. E isso explica o surgimento do "SAN CASIMIRO", igreja e cidade na Venezuela, fundada por espanhóis em 1785.

E também, mais perto de nós, no coração da Amazonia, em Guajara-Mirim, o vitral da capela do hospital Bom Pastor — vitral com São Casimiro, em trajes espanhóis, obra do boliviano Roberto Antezana.

IV. ATUALIDADE DE SÃO CASIMIRO

Em toda parte São Casimiro era proposto, em particular aos jovens, como modelo de pureza e de devoção autêntica — melhor ainda, exemplo de vida autenticamente cristã. O status do Santo demonstra que pode-se praticar virtudes cristãs não somente num mosteiro, e sim também numa corte real; e isso não somente na velhice, e sim

também no florescer da juventude.

Os bispos lituanos, proclamando o JUBILEU CASIMIRIANO para o ano de 1984, frizam o fato que, depois de 500 anos, São Casimiro nada perdeu de sua exemplaridade cristã.

E um cardeal brasileiro, Dom Agnelo Rossi, discursando no Pontifício Collegio Lituano de San Casimiro, em Roma (1973) bem notou este aspecto:

Na sua breve vida, São Casimiro deixou-nos exemplos de virtudes heróicas, tão necessárias aos nossos dias:

- o exemplo de fidelidade à Igreja e ao Papa;
- o exemplo de penitência, mortificação, controle de si próprio, de castidade heróica;
- exemplo de devoção a Cristo Eucarístico, que frequentemente recebia em

SÃO CASIMIRO

comunhão e visitava não sómente de dia, mas de noite também;

- exemplo de devoção verdadeira e autêntica para com a Virgem Maria, que cultuava não com os lábios sómente, mas também com sua vida toda;
- exemplo de amor concreto aos pobres, aos doentes, aos necessitados.

E tudo isso numa vida mundana de um palácio real.

V. JUBILEU CASIMIRIANO

No ano que vem vamos celebrar o JUBILEU CASIMIRIANO (500 anos da morte).

Para os festejos, os lituanos gostariam convidar o próprio Papa para a Lituânia. As condições políticas atuais porém são muito sombrias para isso. A Lituânia está ocupada pelos invasores russos, comunistas e ateus, que não toleram religião alguma; a urna com o corpo do Santo teve que ser transferida da catedral (transformada pelos comunistas em galeria de arte e sala para concertos) para uma outra igreja na periferia da capital; e o templo nacional de São Casimiro em Vilnius foi convertido pelos comunistas em um museu do ateísmo. Podia o comunismo ateu infligir ao católico povo lituano uma afronta maior?

Os lituanos se preparam, apesar da tristeza da situação política, festejar o seu Padroeiro de maneira mais digna possível. Eles convidam o Papa celebrar a Missa de São Casimiro, sernão em Vilnius, ao menos em São Pedro de Roma. E preparam outros festejos em todas as partes do mundo livre...

Nós aqui não devemos ficar por último...

– Devemos constituir um Comitê do JUBILEU CASIMIRIANO.

Além de outras iniciativas,

– promover o conhecimento da pessoa do Santo e da sua atualidade e difundir o culto;

– promover uma vasta campanha de abaixo-assinados exigindo do governo soviético na Lituânia a devolução do templo nacional de São Casimiro em Vilnius para o originário uso religioso.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Lionginas BALTRŪNAS	Cr3.500,00
Monika BOTIERIUS	1.500,00
Antanas NAVICKAS	4.000,00
Petras GEDZEVIČIUS	2.500,00

SHELL

AUTO-POSTO GUARUJA

ALGIRDAS SLIESORAITIS
Savininkas

Av. Puglisi, 550

(Esq. da Rua Buenos Aires)

GUARUJÁ Fone: 86-6789

Pranešimas iš Romos

SEINŲ LIETUVIŲ PETICIJA POPIEŽIUI

1982 m. rugsėjo 15 d. Seinų lietuvių parapijiečių peticija buvo perduota Šv. Tėvui. Peticiją pasirašė 1806 asmenys, atstovaudami tikinčiųjų šeimoms, priklausančioms Seinų parapijai. Tai įrodymas, kad yra lietuvių, kurie priklauso prie šios parapijos. Paruošti tą peticiją buvo nelengva, nes kai Seinų klebonas kun. S. Rogovskis sužinojo, kad tokia akcija vyksta, paprašė kelis lenkus surasti tą peticiją ir tuos lietuvius, kurie tai organizuoja. Reikėjo kelių mėnesių laiko ir daug nervų, kol ta peticija buvo sutvarkyta, nes reikėjo pereiti visus kaimus su dideliu atsargumu, kad niekas nematytų tų asmenų, kurie rinko parašus. Peticija buvo dažniausiai paslėpta šulinyje arba užkasta darže. Ir visa tai buvo daroma tik dėlto, kad lietuviai galėtų turėti Mišias savo kalba Seinų bazilikoje, kurią jie statė ir kurioje yra palaidotas lietuvis vyskupas Antanas Baranauskas.

1982 m. gruodžio 15 d. Edmundas Putrimas ir dr. B. Vileišytė turėjo progą susitikti su popiežium Jonu-Pauliu II. E. Putrimas įteikė Šv. Tėvui Seinų lietuvių audinėlj, kuriame išausti žodžiai: "Popiežiui geros sveikatos linki Seinų lietuviai, 1981". Ta proga popiežius prašė jo vardu perduoti lietuviams seiniečiams apaštališką palaiminimą. Jam buvo priminta, kad lietuviai seiniečiai už jį dažnai meldžiasi ir prašo, kad popiežius nepamirštų jų pageidavimų. Dr. B. Vileišytė padėkojo Šv. Tėvui už jo dėmesį lietuvių tautai ir prašė ateityje nepamiršti mūsų. Popiežius su malonia šypsena atsakė: "Laiminu visą lietuvių tautą".

1982 m. gruodžio 27 d. Šv. Tėvas oficialiai paskyrė naują Lomžos vyskupą, 47 m. amžiaus Julijų Paetz. Po paskelbimo Seinų lietuviai pasiuntė telegramą anglų kalba naujam ganytojui: "Linkime naujam ganytojui daug laimės ganant savo tikinčiuosius". Tik

gaila, kad vyskupas gavo lenkų cenzūros iškraipytą telegramą, iš kurios buvo išimti net keli žodžiai kaip pvz. "Lithuanian parishioners".

Naujasis vyskupas yra gimęs ir augęs Poznanėje, vokiečių ir vengrų kilmės, praeityje parodęs daug palankumo lietuviams Vatikane ir Romoje. Jisai buvo konsekruotas popiežiaus per Tris Karalius – sausio 6 d. Šv. Petro bazilikoje. Šv. Tėvas jau yra painformavęs naująjį Lomžos vyskupą apie Seinų lietuvių bylą. Keli Romos lietuviai yra su juo kalbėję apie tai. Yra vilties, kad naujasis vyskupas Paetz kuris studijavo Romoje ir darbavosi Vatikane, sugebės sutvarkyti tą problemą Seinuose. Kor.

MŪSŲ MIRUSIEJI

AGOTA PODERIS – PURAS

gimė Kaune 1911 m. birželio 3 dieną, mirė Vila Alpina, S.P. 1983 m. kovo 9 dieną.

Buvo palaidota Cerâmica kapinėse, São Caetano do Sul, SP.

Paliko gedule sūnų Karolį Purą, marčią Maria das Graças Colluci Puras, anūkus – Marcia ir Karolį Andrių.

Amžiną Atilsj, duok velionai Agotai, Viešpatie.

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

L.K.BENDRUOMENĖS CHORO KONCERTAS 1980

DAUD DAUG DAINELIŲ

Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ – *Senų ir naujų dainų rinkinys*

GEGUŽINĖ – *Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai*

ŽAVINGOS NAKTYS – *Visų mėgiama šokių muzika*

GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA

Rua Juatindiba 28 – Pque da Moóca – Fone 273-0338

ANTANAS RUDYS SUKAKTUVININKAS

Šių metų kovo 15 d. šv. Juozapo /yry Brolijos pirmininkas Antanas Rudys pabudo naujam – 60-tam pavasariui. Antano tolimas ir gražus nuėitas kelias per šiuos 60 metų. Antanas Rudys gimė 1923 m. kovo 15 d. trečias iš penkių Jono ir Agnieškos Rudžių sūnus, Mučiūnų kaime, Krenavos vals. Panevėžio apsk. Dabar iš šeimos teliko sukaktuvininkas ir sesuo Verutė Lietuvoje. Kaime Rudžiai negalėjo pragyventi, tai, kaip pasakoja pats Antanas, "man būnant 8 metų, persikėlėme gyventi į Kauną. Pradėjome miesčionišką gyvenimą, daug skirtingą nuo provincijos, arba kaimo gyvenimo. Apsigyvenom labai gražioje vietoje – prie pat Meno Mokyklos, Žaliajame Kalne, Benediktinų g-vėje. Kai pažiūri į vieną pusę, matydavai visą Viliampolę, o šalia jos teka sriaunioji Neris. Pažiūri į kitą pusę ir matydavai visą senamiestį su turgaus aikšte, beto dar buvo galima matyti prezidento rūmų antras aukštas ir stogas. Lankiau ir baigiau 280 ją pradžios mokyklą raut Ukmergės plento, priešais Saulės Gimnaziją. Kai buvau trečiame skyriuje, tai paprašiau mamos, kad man nupirktų skautų uniformą: Mama atsakė kad kelnės per trumpos ir žiema kinkos nušals. Kiekvieną dieną gaudavau 30 centų priešpiečiams, tai aš pradėjau taupyti

tuos centus, ir vieną dieną pareinu su žalsvais marškiniais, trumpom kelnėm ir "finka" (skautišku peiliu) prie šono. Na tai gavau į kailį nuo tėvo ir motinos. Tai buvo mano skautavimo pradžia: nuėjau ir įsirašiau į skautus. Iki rusų okupacijos priklausiau Kauno Pilies tuntui, kun. Strazdelio draugovei, Lapinų skilčiai.

Mama labai norėjo, kad išmokčiau siūvėjo amato, tai įtaisė mane į Vaiklio Jėzaus amatų mokyklą, kuri buvo Krikščiuikaičio g-vėje. Ten siūvėjo amato nemokė, tai pasirinkau šaltkalvio amatą ir per tris metus baigiau kursą gyvendamas mokyklos bendrabutyje.

Antanui lankant paskutinį amatų mokyklos kursą, bolševikai užėmė Lietuvą. Tai buvo skaudus pergyvenimas Rudžių šeimai, nes tą pačią dieną, nepernešus kepenų operacijai, mirė motina. Baigęs mokyklą Antanas gavo darbą Aviacijos dirbtuvėje, Aukštojoj Fredoj, Aleksote.

Antanas pergyveno rusų, ir vokiečių okupaciją. Artinantis antru kartu rusų frontui, Antanas pasitraukė į vakarus ir gyveno Tübingeno mieste, Vokietijoje. 1949 m. emigruoja į Braziliją ir įsikuria S. Paulo mieste – V. Zelinoje.

Gyvendamas V. Zelinoj įsijungė į lietuvišką veiklą, buvo aktyvus skautas. 1958 m. vedė Anelę Andriulevičiūtę ir išsikėlė gyventi į Jačaną. Tada jau galėjo mažiau bendrauti su zeliniečiais. Tačiau, kai prieš 7 metus persikėlė gyventi prie Parque S. Lucas, tai vėl įsijungė į lietuvišką darbą. Antanas dalyvavo Bendruomenės ir Aušros chore. Jau kelinti metai kai yra Brolijos pirmininkas, padeda prie Imigrantų parodų paruošimo. Kuo ypatingai Antanas nusipelnęs, tai kad beveik kas dieną ateina į šv. Kazimiero parapiją darbuotis. Čia to darbo tiek daug: tai reikia dažyti, tai duris ar kitką taisyti ir tiem darbam vis nėra galo, o Antano pasitraukimas į "pensiją" vis atidedamas. Mes linkime mielam sukaktuvininkui geros sveikatos ir ryžto dar daug metų pasidarbuoti kolonijos labui. Šv. Kazimiero parapijos ir ML vardu širdingai sveikiname ir giedame "Ilgiausių Metų" tau mielas Antanai.

PR.

MIŠIOS

ALBINAS VASILIAUSKAS

mirė 1971 m. gegužės 13 d. Casa Verde. Mirties metinių mišios už velionį bus atlaikytos sekmdienį, gegužės 15 d. 8 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje. Giminės, pažįstami ir bičiuliai kviečiami dalyvauti.

ATSTOVŲ PRIRUOŠIMO SUSIRINKIMŲ KALENDORIUS

BLJS kviečia visus atstovus bei lietuvišką jaunimą, kuris domisi V-uojų PLJK-su, kad dalyvautų priruošimo susirinkimuose, kurie įvyks sekancio mis datomis:

- Balandžio mėn: – 9 d., 30 d.
- Gegužės mėn.: – 7 d., 28 d.
- Birželio mėn: – 11 d.

Susirinkimų vieta: Ramovė (V. Zelinoje)

Susirinkimų valanda: 15:00 val.

Šių susirinkimų tikslas yra priruošti Brazilijos Atstovus, į V-ąjį PLJK-są taip kad jie būtų pajėgūs gerai atstovauti Brazilijos Lietuvių kolonijos Jaunimo pageidavimus.

Šiuo atžvilgiu, yra būtinas dalyvavimas visų atstovų bei pavaduotojų (Suplentes).

Prašome visų atstovų, kad perskaitytų "Atstovų Vadovėlj", nes bus išreikalaujama per visus susirinkimus jo tekstų žinojimas

ATSTOVŲ REGISTRACIJA

Atstovai turi registruotis pas Aleksandrą Valavičių arba pas Kristiną Valavičiūtę šiuo adresu:

Alameda dos Quinimuras, 447
Planalto Paulista
Tel. 275-2619

Dalyvių ir Stebėtojų Registracija – Dalyviai ir stebėtojai turi registruotis pas Robertą Saldį. šiuo adresu:

R. Antonio Carlos Fonseca, 173
(Jardim da Saúde) Tel. 273-3224

Na Biblioteca Municipal de Vila Prudente (Av. Zelina, 157), há cantinho lituano, o qual cresce cada vèz mais com novos livros lituanos.

A Biblioteca está aberta das 8 às 18 horas, aos sábados das 8 às 12 horas.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. KAZIMIERO ŠVENTĖ

Jau kelinti metai, kai šv. Kazimiero šventę sutrugdo blogas oras. Visi parengimai buvo gražiai sutvarkyti: Antanas Augustaitis gražiai papauosė salę, kun. Gavėnas liturgines apeigas, šeimininkės pritaisė daug gerybių bufetui...

Trečią valandą buvo didelė liūtis, taip kad daug žmonių negalėjo nei iš namų išeiti. Ketvirtą valandą dar vis lynojo, tai buvo atsisakyta procesijos. Šv. Kazimiero mišias koncelebravo kun. Gavėnas, kun. Urbaitis, prel. Ragažinskas ir svečias iš Lietuvos kun. Antanas Mackeliūnas. Vietoj pamokslų keli jaunuoliai paskaitė trumpą šv. Kazimiero biografiją. Per mišias giedojo jungtinis Bendruomenės ir buvęs Aušros choras.

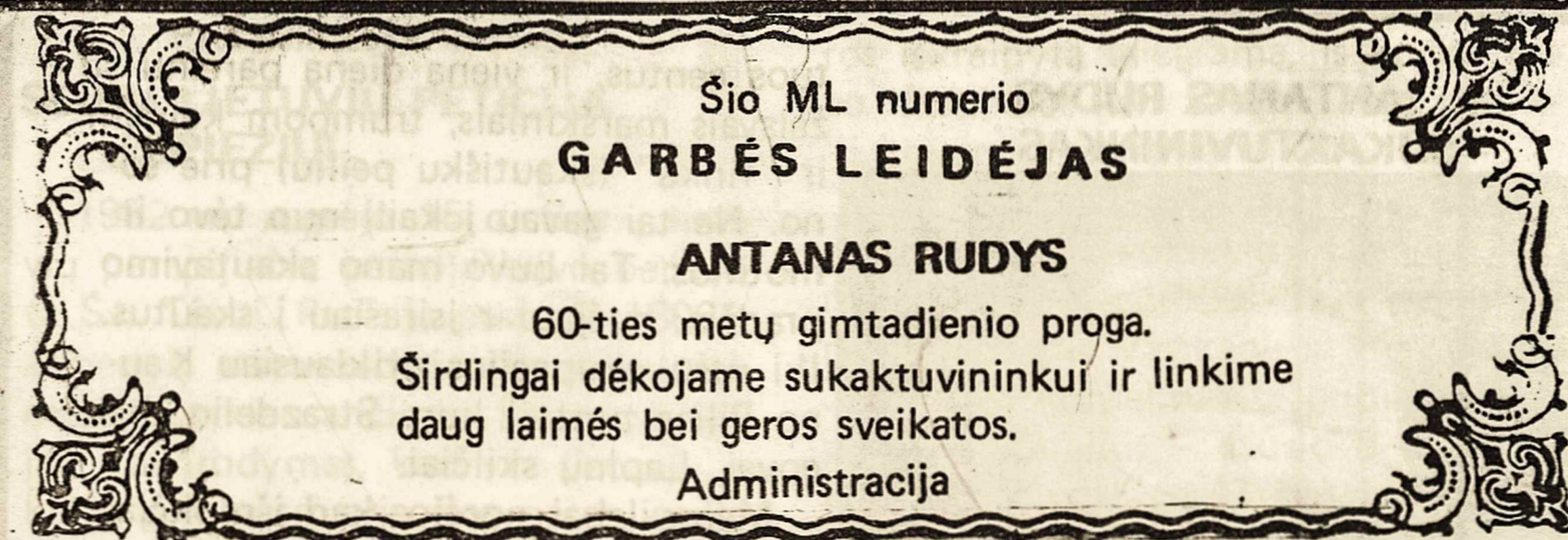
Po mišių buvo trumpa meninė programa. Dainų recitalą išpildė mezopranas Helena Ažuolaitė pianu palydima Lisleys Rinkevičiūtės. Antanas Golskis su lietuviškų birbynių ansamblio mokiniais inž. Eduardu Umaru, Flavijum Bacevičium ir Marku Lipu išpildė kelias lietuviškas liaudies dainas.

Šv. Kazimiero šventės proga kun. Gavėnas pristatė planą šv. Kazimiero jubiliejiniams metams praversti: pirmiausia reikia įkurti šv. Kazimiero metų ruošos komitetą, kuris turėtų susidaryti iš visų organizacijų atstovų. Paskui reikėtų daryti reguliarius susirinkimus ir planuoti jubiliejaus minėjimo eigą. Tai svarbus dalykas, kurį nedelsiant reikia pradėti.

Pasibaigus meninei daliai, žmonės liko pasivaikinti ir pasižmonėti.

Kai kas gali paklausti kodėl nebuvo jaunimo su šokiais ir choro su dainom. Jau Vasario 16 jaunimas šoko ir dainavo, taigi norima, kad šv. Kazimiero būtų daugiau religinė šventė — atlydai. Aišku jaunimas, nors ir nekviestas išpildyti programos, turėtų dalyvauti: Kazimieras yra Lietuvos Jaunimo globėjas. Buvo pastebėta ir kitų organizacijų trūkumas. Šv. Kazimiero šventė tai ne tik parapijos šventė, bet visos Lietuvių tautos globėjas šventė. Kaip civilinė plotmė svarbi Vasario 16 šventė, taip svarbi religinė plotmė šv. Kazimiero šventė. Yra organizacijų ir žmonių, kurie laukia ypatingo pakvietimo, tuo tarpu yra visų pareiga spontaniškai dalyvauti toje šventėje.

Šių metų šv. Kazimiero šventės proga pradėjome pasiruošimą šv. Kazimiero jubiliejui. Visi, kas kaip gali, be specialių pakvietimų yra prašomi prisidėti pirmiausia, pasiūlymais kaip geriau jubiliejų praversti. Šv. Kazimie-

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJAS

ANTANAS RUDYS

60-ties metų gimtadienio proga.
Širdingai dėkojame sukaktuvininkui ir linkime daug laimės bei geros sveikatos.

Administracija

ro parapijos kunigai širdingai dėkoja visiems, kurie prisidėjo prie šventės. Visus išvardinti būtų sunku. Visi bufeto valgiai buvo suaukoti.

NAUJA BLB-NĖS TARYBA

Šiais metais rinkimai į BLB-nės Tarybą ir Revizijos Komisiją tęsėsi 2 savaites (nuo vasario 20 d. iki kovo 6 d.).

Kovo mėn. 9 d. vakare V. Zelinos klebonijoje įvyko balsų skaičiavimas. Pirmiausia buvo atidarytos 2 urnos, į kurias buvo sudėti V. Zelinoje, Mokoje ir per paštą atsiųsti balsavimo lapeliai.

Iš viso šiemet balsavo 384 asmenys, kurių tikrai vienas nemokėjo balsuoti, nes ant balsavimo lapelio pasirašė savo vardą ir pavardę. (Gi balsavimo taisyklės neleidžia lapely daryti jokių įrašų).

Suskaičiavus balsavimo lapeliuose kandidatams skirtus balsus, paaiškėjo, kad kandidatai balsų gavo sekančiais: Pr. Gavėnas 259, Ant. Augustaitis 227, Alf. Kublickas 198, Pijus Ragažinskas 197, J. Silickas 185, Vyt. Bacevičius 180, Al. Valavičius 171, R. Bratkauskas 161, J. Šermukšnis 160, P. Bareišis 158, E. Guzikaukas 157, Ant. Gaulia 151, Vyt. Rūmas 145, Vyt. Urbonas 143, J. Vaikšnoras 141, Ant. Rudys 135, Vyt. Vasylius 128 ir C. Galeckas 126. Pirmieji penkiolika sudaro naują BLB-nės Tarybą, kiti trys lieka kandidatais.

Į Revizijos Komisiją kandidatai gavo balsų sekančiais: A. Tatarūnas 252, V. Banys 209 ir J. Čiuvinskas 158.

Rinkimų komisijai vadovavo Mg. Vinkšnaitienė, kuri prie šio darbo pakvietė adv. P. Butrimavičių, makt.

Sveikiname

ANTANĄ RUDĮ

ilgametį mūsų pirmininką gimtadienio proga, širdingai linkime geriausios sveikatos, laimės gyvenime ir daug metų darbuotis su mumis.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

A. Joteikaitę, Alg. Saldį ir E. Bendoraitienę.

Balsų skaičiavimą stebėjo B-nės Valdybos pirm. J. Tatarūnas, Alf. Kublickas ir E. Guzikaukas.

Šia proga rinkimų komisija sveikina visus lietuvius bei lietuviškos kilmės jaunuolius, kurie balsavo šiuose BLB-nės rinkimuose. Balsavo tie, kuriems rūpi lietuviybės reikalai.

Reikia tikėtis, kad su visų tvirtu pritarimu naujoji BLB-nės Taryba ir Revizijos Komisija stengsis savo darbus uoliai ir rūpestingai atlikti. To visi nuoširdžiai linkime ir iš anksto dėkojame už pasiaukojimą dirbant mūsų tautos labui.

M.V.

PETRAS VAITKUS

iš Australijos baigdamas viešnagę Brazilijoje, pirmadienį lankėsi ML redakcijoje, įdomavosi mūsų spaudos įrengimais ir parėmė lietuvišką spaudą..... Cr.20.000,00 auka. Mielam svečiui širdingai dėkojame ir linkime laimingai grįžti į tolimą Australiją.

ALGIRDAS SAVICKAS

praeitą penktadienį atšventė gimtadienį. Tą dieną jis praleido lankstydamas antrą laidą knygutės "Širdies giesmė Petrukui". Mielam mūsų bendradarbiui širdingi sveikinimai ir geriausi linkėjimai.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Eva KUTKIENĖ	Cr\$.3.500,00
Genovaitė KARVELIENĖ	3.500,00
Helena MONSTAVIČIUS	3.500,00
Magdalena JURGELEVIČIENĖ	3.500,00
Izabele SELIOKIENĖ	5.000,00
Mathias BALTRUSIS	3.500,00
Valenta DAMAS	3.500,00
Stasys GERVETAUSKAS	4.000,00
Lyria Arten BEIVIDAS	3.500,00
Anelė BAUŽIENĖ	5.000,00

30 - TOS DIENOS MIŠIOS

už **ALFREDA LIPSKI**

bus kovo (marčo) 27 d. sekmadienį, 9 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.